Ankenævnet for Forsikring

Den 6. december 2017 blev i sag nr. 91261:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren klager over, at selskabet har anerkendt ansvaret for en skade på modpartens bil og har opkrævet selvrisikoen hos ham.

Selskabet har over for nævnet anført, at det har anerkendt ansvaret, da det ikke kunne løfte bevisbyrden for, at skaden ikke stammede fra klagerens påkørsel af modparten.

Af klageskema af 24/8 2017 til nævnet fremgår bl.a.:

> "…
> Det skal nævnes, at vedlagte Skadeanmeldelse af d. 14-2-2017 er udarbejdet på anmodning fra [selskabet], idet man ellers ikke kunne behandle skaden.
>
> Alternativt var nævnte anmeldelse således ikke blevet fremsendt, idet der ikke kunne observeres nogen skade.
> …
> Endvidere skal henvises til de i vedlagte Skadeanmeldelse anførte supplerende bemærkninger angående modparts udtalelse vedrørende tidligere påkørsler.
>
> Endelig skal henvises til modparts køretøjs kilometerantal vedrørende sandsynlighed for tidligere skader."

Selskabet har i mail af 19/9 2017 til nævnet blandt andet anført:

> "På baggrund af en henvendelse fra modpartens selskab bad vi klager indsende anmeldelse. Af klagers anmeldelse fremgik det, at klager trillede ind i foranholdende modpart, mens de holdt for rødt lys. Klager gav på anmeldelsen udtryk for, at der ikke kunne være sket nogen skade pga. den lave fart ved påkørsel, hvorfor denne ikke fandt det nødvendigt at besigtige skaderne.

Vi meddelte klager, at vi fandt en sammenhæng mellem hans påkørsel og skaden på modpartens bil og vi anerkendte derfor erstatningspligten overfor modpartens selskab og betalte det fremsatte krav på 4.106,70 kr. iht. opgørelse fra taksator.

Vi opkrævede efterfølgende klager den gældende selvrisiko på 3.789 kr.

Derefter vendte klager tilbage og anfægtede skaden på modpartens bil, da modparten ifm. uheldet skulle have udtalt, at denne havde været udsat for lignende skade tidligere. Vi betalte kravet til modpartens selskab i den overbevisning, at modparten havde anmeldt, at den opgjorte skade var sket ved vores kundes påkørsel. For god ordens skyld har vi indhentet kommentarer fra modparten mht. eventuelle tidligere skader, og denne oplyser, at det er korrekt, at der for 4 år siden skete en påkørsel bagfra, hvor de fik udskiftet kofanger. Så den skade var udbedret. Dette bekræfter modpartens selskab. Modparten kan endvidere bekræfte, at klager ikke steg ud af bilen og besigtigede bilerne efter sammenstødet.

På baggrund af ovenstående er det uomtvisteligt, at klager har påkørt modparten bagfra og har dermed bevisbyrden for, at den opgjorte skade ikke stammer fra uheldet. Klager har ikke besigtiget skaderne efter uheldet og vi kan ikke løfte bevisbyrden, når klager gør indsigelser mod skader, han end ikke har kigget på.

Vi hæfter direkte overfor en skadelidt jfr. FL § 108, 1, og vi fastholder derfor den opkrævede selvrisiko…"

Klageren anfører i mail af 4/10 2017 til nævnet bl.a.:

"Under henvisning til Deres brev af d.20-9-17 med bilag nævnes i vedlagte mail af d. 19-9-17 fra [selskabet], at klager ikke steg ud af bilen efter sammenstødet.

Dette er korrekt, idet det forekom usandsynligt, at der kunne være forvoldt nogen skade, hvilket venligt blev meddelt modpart.

At kalde uheldet for et sammenstød synes overdrevet, idet der var tale om en næppe mærkbar berøring.

I modparts udaterede brev til [selskabet] må det siges, at hændelsen er noget overdramatiseret.

Det skal **præciseres**, at vi begge holdt stille for rødt lys, og at bilen, uvist af hvilken grund, gled frem og berørte modparts køretøj.

Som tidligere nævnt, skete dette på plan vej, medens bilen var i frigear.

Ud fra disse betragtninger skal det indrømmes, at det ikke umiddelbart syntes påkrævet at spørge til modparts følelser efter en hændelse af herværende karakter - som det venligt blev sagt til modpart, formodes et uheld af denne karakter ikke at kunne have forvoldt nogen skade. Modpart kommenterede blot, at lignende var sket tidligere, og var i øvrigt travlt optaget af at fotografere.
…

> Som tidligere nævnt … til [selskabet] er foreslået en besigtigelse af begge køretøjer for at kontrollere, om det overhovedet er muligt at påføre modparts køretøj den påståede beskadigelse uden synlig beskadigelse af nummerplade på eget køretøj."

Selskabet og klageren har korresponderet om sagen. I den forbindelse har klageren i mail af 27/6 2017 til selskabet bl.a. anført:

> "Idet der i egen anmeldelse endvidere er anført, at der ikke er nogen skade på eget køretøj burde det foranledige, at … havde behandlet kundens sag mere seriøst.
>
> Eksempelvis kan nævnes, at det forreste parti på en [klagerens bil] er nummerpladen, som er placeret midt for bilen i en afstand på 38 cm over vejbane, og 52 cm til overkant af nummerplade.
>
> Denne er 50 cm bred og svagt buet, hvorfor det er midten af nummerpladen der vil være første berøring mod eksempelvis plan væg.
>
> Idet man tilsyneladende er i besiddelse af rapport og billeder, burde det måske kontrolleres, hvorledes de erstattede skader er placerede i forhold til de faktiske forhold.
>
> Om nødvendigt, kan ovennævnte kontrolleres ved besigtigelse af begge køretøjer."

Selskabet har i brev af 2/8 2017 til klageren bl.a. anført:

> "I den konkrete sag er det et faktum, at din bil har ramt en anden bil, og at der i den forbindelse er blevet konstateret en skade.
>
> I din klage henviser du til, at modparten kan have haft gamle skader, hvilket du ikke har fremlagt noget bevis eller anden dokumentation for. Jeg synes derfor ikke, at du med rimelighed kan gøre dig forhåbninger om, at vi bør ændre vores afgørelse.
>
> Vi kan derimod konkludere ud fra opgørelsen og billederne af modpartens skade, at der er tale om en let påkørsel, hvilket i øvrigt stemmer fint overens med din anmeldelse.
>
> Du nævner endvidere i din klage, at du ønsker en kontrol af begge biler samtidig. Vi kan ikke kræve, at modparten afleverer sin bil til værkstedet endnu en gang, og slet ikke med din eller vores tilstedeværelse. Du er mere end velkommen til selv at køre på værksted med din egen bil, og få den kontrolleret, hvor værkstedet skal rekvirere vores taksator."

I mail af 6/9 2017 til modparten anførte selskabet bl.a.:

> "Jeg skriver til dig, da din bil har været involveret i et uheld med vores kunde d. 4. februar 2017, hvor din bil blev ramt af vores bagfra…
>
> Vores kunde står uforstående overfor det krav, der er blevet rettet mod os, da han har oplyst, at hans bil meget langsomt trillede ind i din bil, og at hans egen bil ikke fik skade. Han mener ikke, at der kunne ske en skade på din bil, da han ramte, pga. den lave fart. Han oplyser også, at føreren af dit køretøj ved uheldet oplyste, at det var 3. eller 4. gang, at denne havde været udsat for denne type skade.

> Jeg skal derfor bede dig oplyse, om der var bestående skader på bagpartiet af din bil, inden vores part trillede ind i den."

I mail af 14/9 2017 svarede modparten bl.a.:

> "… d. 4 februar var der et lille uheld i ... En bil … ramte vores bil bagfra og bagefter fik vi en lille skade på kofanger... Heldigvis det var med meget lav fart. Selvfølgelig chaufføren i … står uforstående fordi han går ikke ud fra bilen, han kigger ikke på skade på vores bil…
>
> Min kone … har fortalt ham om et næsten det samme uheld som var ca. 4 år siden, efter reparation vi fik en ny kofanger…"

Af taksatorrapport af 4/4 2017 fra modpartens forsikringsselskab fremgår det, at skaden på modpartens bil er en kollisionsskade på bagpartiet.

Nævnet udtaler:

Klageren påkørte modpartens bil, som holdt for rødt lys foran klageren. Klageren er utilfreds med, at selskabet har anerkendt ansvaret for skaden på modpartens bil og på den baggrund har opkrævet selvrisikoen.

Klageren har anført, at han "ikke steg ud af bilen efter sammenstødet … idet det forekom usandsynligt, at der kunne være forvoldt nogen skade". Klageren har yderligere anført, at "der var tale om en næppe mærkbar berøring", og at "påkørslen skete på plan vej, medens bilen var i frigear". Klageren har i øvrigt henvist til, at modparten selv gav udtryk for, "at lignende var sket tidligere", og foreslået "en besigtigelse af begge køretøjer for at kontrollere, om det overhovedet er muligt at påføre modparts køretøj den påståede beskadigelse uden synlig beskadigelse af nummerplade på eget køretøj".

Selskabet har fastholdt sin afgørelse og anført, at det er "uomtvisteligt, at klager har påkørt modparten bagfra og har dermed bevisbyrden for, at den opgjorte skade ikke stammer fra uheldet. Klager har ikke besigtiget skaderne efter uheldet og vi kan ikke løfte bevisbyrden, når klager gør indsigelser mod skader, han end ikke har kigget på".

Indledningsvist bemærker nævnet, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og således kan afgøre skyldspørgsmålet i forhold til modparten, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har anerkendt klagerens ansvar for uheldet og på den baggrund har opkrævet selvrisikoen hos klageren. Nævnet lægger herved vægt på, at det er ubestridt, at klagerens bil påkørte bagpartiet på modpartens bil. Nævnet finder efter det oplyste ikke grundlag for at antage, at taksatoren har godkendt anden skade end den, der efter taksatorens vurdering hidrørte fra uheldet den 4/2 2017.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Mette Eisenhardt